

Arrestnummer
C 11266 / 2024
Repertoriumnummer
2024 / 3484
Datum van uitspraak
25 oktober 2024
Notitienummer griffie
Notitienummer parket-generaal
2023/PGG/2767 2024/VJ11/306

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

PRO JUSTITIA

Beroep in cassatie

door

dd.

28 mei 2024

Bij arrest van het Hof van Cassatie

del. 16 januari 2025

werd het cassatieberoep

niet toelaatbaar verklaard

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

2023/PGG/2767 - 2024/VJ11/306

Not.nr. GE.66.L9.000838/20

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr.

3RN

met Belgische nationaliteit,
geboren
wonende te
- beklaagde -

verdacht van:

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek, namelijk:

zij die de misdaad of het wanbedrijf hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks hebben meegewerkt;

zij die door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

A gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, allerlei materialen, materieel of afval zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, namelijk

het perceel gelegen te

eigendom van

geboren

wonende te

van

geboren

wonende te

en

van

geboren

wonende te

ingevolge de akte van schenking door _____ en
van 15/06/1994, verleden voor notaris _____ te

gewoonlijk te hebben gebruikt voor de opslag van materiaal, afvalstoffen en afgedankte voertuigen

(art. 4.2.1., 5°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te _____ in de periode van 1 april 2020 tot en met 27 juni 2022 (OK 1, st. 2, 16, 35, herstellvordering)

B gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, namelijk

het perceel gelegen te _____ kadastraal gekend als
eigendom van _____ geboren te
wonende te _____ van
geboren _____ wonende te _____ en
van _____ geboren _____ wonende te _____
ingevolge de akte van schenking door _____ en
van 15/06/1994, verleden voor notaris _____ te

gewoonlijk te hebben gebruikt voor het parkeren van voertuigen

(art. 4.2.1., 5°, b), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te _____ in de periode van 1 april 2020 tot en met 27 juni 2022 (OK 1, st. 2, 16, 35, herstellvordering)

C schending exploitatie- en vergunningsvoorwaarden

buiten de gevallen bedoeld in artikel 16.6.1. § 1 lid 2 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, als exploitant van een ingedeelde inrichting of activiteit de algemene, sectorale of bijzondere milieuvoorwaarden niet te hebben nageleefd, namelijk

1 art. 4.1.7.2. §1. Vlarem II

Tenzij anders bepaald in de toepasselijke reglementering of in de omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit, moeten bovengrondse tanks of vaten, die vloeistoffen van bijlage 2B en gevaarlijke vloeistoffen volgens de CLP-verordening bevatten, in een inkuiping worden geplaatst, die voldoet aan de hierna vermelde voorwaarden:

1°de vloeren en wanden moeten bestand zijn tegen de inwerking van de opgeslagen vloeistoffen en moeten kunnen weerstaan aan de vloeistofmassa die bij lekkage uit de grootste in de inkuiping geplaatste tank of vat kan ontsnappen

meer bepaald werden bij de opslag van gevaarlijke vloeistoffen geen maatregelen genomen om doorlekken naar de bodem te vermijden

te in de periode van 1 april 2020 tot en met 27 juni 2022 (OK 1, st. 16, 35, herstellvordering)

2 art.5.2.1.7. §3 Vlarem II

De plaatsen van het terrein waar vloeistoffen van bijlage 2B van titel I van het VLAREM of gevaarlijke vloeistoffen volgens de CLP-verordening op de bodem kunnen lekken, worden uitgerust met een vloeistofdichte vloer zodanig dat gelekte vloeistoffen noch de bodem noch het grond- of oppervlaktewater kunnen verontreinigen. Deze vloer wordt aangelegd met een lekdicht afwateringssysteem.

meer bepaald werden opgeslagen wrakken niet ontdaan van hun vloeistoffen, noch werden andere maatregelen genomen om doorlekken naar de bodem te vermijden

te in de periode van 1 april 2020 tot en met 27 juni 2022 (OK 1, st. 16, 35, herstellvordering)

(art. 5.4.9. § 1 en 16.6.1. § 1 lid 1 Decreet 05 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid)

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI, besliste bij vonnis van 7 november 2023 op tegenspraak als volgt:

"STRAFRECHTELIJK

Veroordeelt _____ voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastleggingen A, B, C.1 en C.2 samen tot een **geldboete van 20.000 euro**, zijnde 2.500 euro vermeerderd met 70 opdecimen, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Veroordeelt hem tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 24 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 58,24 euro.

Gerechtskosten

Veroordeelt _____ tot betaling van de gerechtskosten voor het openbaar ministerie, begroot op 328,68 euro.

BURGERRECHTELIJK

(...)

Houdt ambtshalve de overige burgerrechtelijke belangen aan."

1.2 Tegen dit vonnis werd tijdig en rechtsgeldig naar de vorm hoger beroep ingesteld door het afleggen van een verklaring op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, op:

- 16 november 2023 door de beklaagde
- 16 november 2023 door het openbaar ministerie.

Deze partijen dienden tegelijk ook elk een verzoekschrift in op die griffie, overeenkomstig artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

1.3 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 19 september 2024 in het Nederlands:

- de beklaagde _____ n zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester advocaat met kantoor te _____
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van _____ advocaat-generaal.

2. De advocaat van de beklaagde bepaalde nauwkeurige grieven over de schuld en de straf. Het openbaar ministerie deed hetzelfde over de straf.

Het hoger beroep van respectief de beklaagde en van het openbaar ministerie is ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

3. De eerste rechter stelde terecht vast dat de aanhangig makende dagvaarding op 15 maart 2023 werd overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid zodat voldaan is aan artikel 6.3.1, § 6, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

4. Het feitenrelaas in het beroepen vonnis luidt als volgt:

“De beklaagde is samen met zijn broers mede-eigenaar van een perceel met woning, bijgebouw en tuin aan

Volgens het gewestplan Koninklijk Besluit van 24 maart 1978) ligt het perceel in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Na een klacht van de broer van de beklaagde gingen de politie en de gemeentelijk omgevingsambtenaar op 1 april 2020 ter plaatse en stelden het volgende vast:

- De opslag van gevaarlijke stoffen verliep niet correct. Er werden geen maatregelen genomen om doorlekken naar de bodem te vermijden. De inrichting beschikte hiervoor niet over de correcte omgevingsvergunning (milieuvergunning).*
- Er werden 12 voertuigen/wrakken gestald op de inrichting, drie aan de voorzijde van het perceel, drie aan de zijkant van het perceel, drie aan de achterzijde van het perceel en drie in het bijgebouw. De wrakken werden niet ontdaan van hun vloeistoffen, noch werden andere maatregelen genomen om doorlekken naar de bodem te vermijden. De inrichting beschikt hiervoor niet over de correcte omgevingsvergunning (milieuvergunning).*
- Voor de opslag en sortering van niet-gevaarlijke afvalstoffen in het bijgebouw, beschikte de inrichting niet over de correcte omgevingsvergunning (milieuvergunning).*

Er was geen omgevingsvergunning voor de opslag van materialen of dergelijke.

De beklaagde weigerde een verklaring af te leggen.

Op 24 november 2020 werd vastgesteld dat de beklaagde zich nog niet in regel had gesteld. Hij werd aangemaand om dat tegen eind januari 2021 te doen.

Op 10 mei 2021 weigerde het college van burgemeester en schepenen een omgevingsvergunning.

Op 15 juni 2021 bleek de toestand ongewijzigd.

Op 27 juni 2022 was het terrein nog steeds niet opgeruimd.

Op 21 november 2022 vorderde de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur het herstel."

5. Ook voor het hof voert de beklaagde aan dat het vooronderzoek partijdig verliep. Hij geeft echter niet aan welk rechtsgevolg hieraan moet verbonden worden, tenzij dat hij moet vrijgesproken worden.

Het opsporingsonderzoek werd opgestart naar aanleiding van een klacht en niet op grond van een ambtshalve controle door de politie of een toezichthouder. Bij de aanvang van het onderzoek kan er dan ook geen sprake van geweest zijn dat hij door de politie gevisieerd werd, zoals de beklaagde aangeeft.

Naar aanleiding van de klacht ging de politie naar de aangegeven locatie, wat een vanzelfsprekende en normale onderzoekshandeling is. De politie was vergezeld door de omgevingsambtenaar van . Zij stelden vast dat het terrein in mede-eigendom was van de broers doch dat het alleen gebruikt werd door vervolgens boden zij zich aan bij de beklaagde, die echter onmiddellijk meedeelde dat de politie en de omgevingsambtenaar partijdig zijn en zij de kant kiezen van de andere leden van de familie. Hij wenste toen niet verhoord te worden (stukken 2 en 3, kaft 1).

De politie nam foto's en verzamelde verder documenten.

De omgevingsambtenaar stelde zijn verslag op (stukken 14-18, kaft 1).

In de jaren 1993, 2011 en 2013 werden aanvragen tot vergunning geweigerd. De omgevingsambtenaar heeft op 20 december 2020 met de beklaagde een telefonisch onderhoud gehad over een nieuwe vergunningsaanvraag. Hij zette de beklaagde ook in een e-mailbericht van dezelfde dag op weg (stuk 32, kaft 1). Op 10 mei 2021 weigerde het college van burgemeester en schepenen van de omgevingsvergunning aan de beklaagde (stukken 36-40, kaft 1).

In een aanvankelijk proces-verbaal van 22 mei 2020 deed de politie de vaststellingen over de opslag van afvalstoffen. Hierin maakte de politie melding van het feit dat onderling verward is in een aantal gerechtelijke procedures waarvoor reeds talloze malen tussenkomst van de politie werd gevraagd en dat al meerdere processen-verbaal op die locatie werden opgesteld (stuk 3, kaft 2). Ook toen deelde de beklaagde mee

dat de politie partijdig is en de kant van de andere familieleden kiest. Hij legde om die reden opnieuw geen verklaring af.

De omgevingsambtenaar stelde ook hierin een verslag op (stuk 15, kaft 2).

Geen enkel gegeven van het strafdossier laat toe enige partijdigheid van de politie of de omgevingsambtenaar te veronderstellen.

Dat het onderzoek startte door een klacht van _____ en dat er eerder mondelinge contacten waren tussen die persoon en de gemeentelijke milieudienst, bewijst geen vooringenomenheid. Dat de omgevingsambtenaar een persoon in de aanhef van een bericht aanspreekt met 'beste', is op zich geen teken van vooringenomenheid, zeker als hierna alles correct verloopt.

Dat een politie-inspecteur betrokken bij het vooronderzoek in een ver verleden zou bevriend zijn geweest met de beklaagde, doch dat de verstandhouding vertroebelde, brengt op zich ook niet noodzakelijk partijdigheid van die inspecteur mee. Zoals hiervoor vermeld, is er enkel sprake van feitelijke vaststellingen, visueel en aan de hand van documenten. Als de beklaagde niet door de betrokken politie-inspecteur verhoord wilde worden, belette niets hem om dit te melden zodat een andere politieambtenaar dit kon doen. De beklaagde deed dit niet, maar sprak enkel van partijdigheid van de politie.

Op geen wijze werd het recht van verdediging van de beklaagde of zijn recht op een eerlijk proces onherstelbaar miskend.

6. De beklaagde hamert er op dat hij niet de *enige* gebruiker is van het perceel, maar dit is zonder relevantie voor de telastleggingen in zijn hoofde.

Hij wordt vervolgd als (mede)dader in de hiervoor vermelde deelnemingsvorm bepaald door artikel 66 Strafwetboek. Hij heeft zich in die zin schuldig gemaakt aan die telastleggingen.

Het gewoonlijk gebruik voor de opslag van materiaal, afvalstoffen en afgedankt materiaal en voor het parkeren van voertuigen gebeurde (mede) op zijn aangeven en met zijn actieve goedkeuring. Als feitelijke exploitant was hij gehouden om de exploitatievoorwaarden na te leven en meer bepaald de opgeslagen wrakken te ontdoen of te laten ontdoen van hun vloeistoffen en maatregelen te nemen, zodat het doorlekken naar de bodem kon vermeden worden. Bovendien volgt uit KBO-gegevens op naam van de beklaagde dat zijn BTW-activiteiten onder meer zijn groothandel in auto's en lichte bestelwagens en algemeen onderhoud en reparatie van auto's en lichte bestelwagens, zodat de opslag en het parkeren, verband houdt met een bedrijfsactiviteit van de beklaagde.

Dat de beklaagde onverdeeld eigenaar is van het perceel en dat, volgens hem, andere mede-eigenaars ongemoeid zouden gelaten worden, doet niets af aan zijn schuld.

De telastleggingen A, B en C zijn voor het hof dan ook bewezen gebleven.

7. De bewezen feiten werden gepleegd met eenheid van misdadig opzet, zodat het hof voor ze samen overeenkomstig artikel 65, eerste lid, Strafwetboek enkel de zwaarste straf toepast. Deze wordt bepaald door artikel 6.2.1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, namelijk een gevangenisstraf van acht dagen tot vijf jaar en/of een geldboete van 26 tot 400.000 euro.

Bij de keuze van de straf en het bepalen van de strafmaat, streeft de rechter onder meer de volgende doelen na:

- 1° het uiting geven aan de maatschappelijke afkeuring ten aanzien van de overtreding van de strafwet;
- 2° het bevorderen van het herstel van het maatschappelijk evenwicht en van het herstel van de door het misdrijf veroorzaakte schade;
- 3° het bevorderen van de maatschappelijke rehabilitatie en re-integratie van de dader;
- 4° het beschermen van de maatschappij.

Deze strafdoelen sluiten niet uit dat ook de noodzaak tot vergelding of het preventief effect dat van een straf kan uitgaan bij de straftoemeting in acht wordt genomen.

Dergelijke onvergunde opslag van voertuigen en allerhande materialen, zorgt voor een verrommeling van de omgeving. Het is ook een gevaarzettingsmisdrijf, omdat het verontreiniging van de bodem mogelijk maakt. De beklaagde heeft nagelaten de nodige inspanningen te doen en kosten te maken om hieraan te verhelpen. Dit zorgde ook voor een oneerlijke concurrentie met sectorgenoten die wel de regels naleven.

De beklaagde heeft een negatief beladen strafregister, dat aangeeft dat hij moeite heeft zich te schikken naar allerhande regelgeving die de samenleving poogt te ordenen. Bovendien werd hij al eerder, zelfs tot twee maal toe, veroordeeld voor omgevingsmisdrijven. Op de rechtszitting gaf hij de indruk zich erg verongelijkt te voelen en zocht hij vooral buiten zichzelf verantwoordelijkheid. Deze ingesteldheid voerspelt weinig goeds voor verdere wetsconformiteit. De straf moet dan ook een duidelijke, effectieve aansporing zijn voortaan de wet na te leven.

De door de eerste rechter opgelegde geldboete beantwoordt aan dit doel. Tegelijk vestigt deze geldboete er bij de beklaagde de aandacht op dat de feiten ook een maatschappelijke kost veroorzaakten, door de inzet van politie, inspectiediensten en justitie. Bij het bepalen van de omvang van de geldboete is rekening gehouden met persoonlijke omstandigheden die de beklaagde aanhaalde, namelijk zijn gezinssituatie, zijn medische en psychische toestand en zijn sociale en financiële conditie. Het is vooral het negatief strafregister van de beklaagde dat niet meer mildheid toelaat.

De geldboete is te verhogen met de door de eerste rechter toegepaste deciemmen. De vervangende gevangenisstraf die de eerste rechter oplegde, verzekert voldoende de betaling van de geldboete.

De eerste rechter besliste juist over de bijdragen en de vergoeding voor administratieve kosten, die actueel echter 58,90 euro bedraagt.

De eerste rechter besliste ook juist over de kosten in eerste aanleg. De beklaagde moet ook de kosten in beroep betalen.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

bevestigt het beroepen vonnis in alle beslissingen, met de enkele wijziging dat de vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure 58,90 euro bedraagt;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van de kosten in beroep, voor het openbaar ministerie begroot op 113,47 euro.

|

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 30,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht ber. bekl.:	€ 35,00
Dagv. bekl.:	€ 32,15

€ 103,15

+ 10 % : € 10,32

Totaal : **€ 113,47**

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer,
samengesteld uit raadsheer als waarnemend kamervoorzitter, raadsheren

en in openbare rechtszitting van

25 oktober 2024 uitgesproken door wnd. kamervoorzitter n aanwezigheid
van advocaat-generaal, met bijstand van griffier